

P11

Časopis o naší škole

Číslo 14, červen 2019

Téma: **umění**

Úvodník

Tak už se to blíží. Konec školního roku.

Já ho mám spojený již s Jarním koncertem v Metropolu. Tam mě vždy přepadne takový zvláštní pocit, protože s někým z orchestru se musím rozloučit. S někým, s kým jsem prožil každo-

týdenní zkoušky nad různými hudebními party, někdy i výměnu názorů, několik vystoupení v roce, některé hudební zájezdy. Vždy při těchto akcích stmelíme kolektiv napříč ročníky nejen z druhého stupně. A pak dojde muzikant do devítky, a... To není jenom koloběh života školy. Ale tak to je všude. Na pracovištích, v rodině. To je umění života.

O jedné z mnoha hudebních akcí naší školy, o životě i o umění je toto číslo.

Přežijme poslední týdny a užijme si léto.

Krásné čtení posledního letošního čísla a ještě lepší zasloužené prázdniny

Petr Pešek

Soutěž

Vyhodnocení soutěže ze zimního čísla:

Všichni jste určitě podle indicií poznali naši rychlobruslařku Martinu Sáblíkovou. Nicméně sladkou odměnu si vybrala **Kateřina Zahradníková ze 7.C**, která odpověděla správně jako první.

Gratulujeme

Obsah čísla:

soutěž		str. 2
ŠKOORCH ve Freistadtu		str. 3, 4
Umění...	8.B	str. 5
Růže pustých polí	J. W. Goethe	str. 5
Myšlenky o poznávání sebe, lidí a světa	9.C	str. 6
Rozhovory s našimi učiteli	K. Janků, B. Čermínová	str. 7

Všechny obrázky použité v tomto čísle jsou volně stažitelné z dostupných a nechráněných webů. Nejsou chráněny autorskými ani jinými právy. Fotky jsou z archivu Petra Peška

-red-

**Příroda je velikánský umělec,
nemyslíte?**

ŠKOORCH VE FREISTADTU

Někdy v dubnu jsem byl osloven, jestli bychom si nechtěli zahrát s orchestrem v Rakousku, konkrétně ve Freistadtu. Taková šance se neodmítá, a tak začala menší či větší korespondence v němčině, která mi už fakt moc nejde. Přes různé peripetie a jazykové bariéry jsme se s rakouskou stranou dohodli a mohlo se zařizovat vše potřebné.

V pátek 24. 5. 2019 jsme odjžděli směr Rakousko. Ve Freistadtu na nás čekala výstavní hala, ve které jsme měli hrát na koncertu místní školy. Do haly se vejde kolem tisícovky diváků. Tro-

chu jsme se toho prostoru zalekli, protože před tolika lidmi jsme ještě nehráli. Navíc byl přítomen i freistadtský starosta a jiní významní hosté. Půlhodinová zvuková zkouška proběhla dobře.

Pak jsme vyrazili na prohlídku města. Cestou jsme se zastavili na dětském hřišti a v rakouském

„mekáči“ s českou obsluhou. Na náměstí se právě konaly nějaké slavnosti, takže bylo těžké se někam dostat. Město žilo a náměstí úplně plné. Přesto jsme u místního kostela našli klid alespoň na focení. Jinou cestou jsme se vrátili na výstaviště.

Bylo před 19. hodinou. V autobuse rychlý převlek do koncertního a jde se do sálu, kde každý účinkující má své určené místo.

Koncert zahajoval místní orchestr (zhruba 40 hráčů na dechové a bicí nástroje). Hrál jim to skvěle. My jsme šli na řadu

jako čtvrtí po tanečním vystoupení. Kolena se nám naštěstí nerozklepala a hrálo se nám kupodivu dobře. Tak velký potlesk jsme ještě nezažili. Super. Šli jsme si sednout na místo a vyčkali do přestávky. Celý program byl připravený snad na minutu přesně a vše běželo s přesností.

ně a vše běželo s přesností.

Všichni místní nás chválili. Klasický repertoár, který jsme jim zahráli, se jim moc líbil. Jejich soubory totiž nic takového (alespoň, co jsme slyšeli) nehráli.

Po malém občerstvení jsme se po 21. hodině vydali zpátky do Budějovic s pocitem dobré reprezentace školy.

Umění.....

... by pro nikoho nemělo být prázdným slovem. Někteří žáci jsou toho názoru, že ho nejlépe vidí srdcem malé děti – jako třeba Exuperyho malý princ. Bez umění by byl život pustý a nesličný, jako se píše v Bibli o počátku světa. Uměním může být pro každého z nás něco jiného, protože každý z nás je jiný, každý si vytváří svůj svět fantazie, každý jinak projevuje svoje tvůrčí schopnosti. Někoho osloví

krásný obraz, někoho uchvátí Mozartova melodie, někoho pohladí dobré slovo, jiný zas ocení krásu slunečních paprsků zrcadlících se v lesklé hladině rybníka. A někdo tu krásu nejen vnímá, ale sám zachytí, ať už štětcem, notovým záznamem písně, která potěší lidská srdce, odlitím půvabné sochy tančící víly nebo prostou kresbou na obyčejném papíru, jíž vyjádří svoje pocity, pro někoho je cenný obyčejný hrneček, který mu někdo milý daroval. Uměním je ovšem i schopnost být upřímný a držet

své slovo bez ohledu na to, že nás za to někdo neprávem nebo z prostého nepochopení pomluví.

Umění tedy přináší do našich mnohdy šedivých životů krásu a té bychom si měli vážit. A to proto, aby byl náš svět lepší. Vystřelili by vojáci z hlavní svých pušek, kdyby se nad nimi náhle rozezněla Óda na radost a na střelné zbraně usedla hejna motýlů?

8.B + Helena Kratochvílová

Johann Wolfgang Goethe – Růže pustých polí

*Růžinku hoch uviděl,
růži pustých polí,
krásnou, jak by den se rděl,
radostí se rozechvěl,
oč, že si ji zvolí.
Růži, růži, růžinku,
růži pustých polí.*

*Řekl jinoch : Vezmu tě,
růže pustých polí!
Řekla růže: Píchnu té,
a ty půjdeš mrzutě,
poznáš, jak to holí.
Růže, růže, růžinko,
růže pustých polí.*

*Hoch již bere pravicí
růži pustých polí;
růže v prst jej ranicí
nevymkla se panici,
jenž jen ji si volí.
Růži, růži, růžinku,
růži pustých polí.*

Myšlenky o poznávání sebe, lidí a světa

Poznat svět můžeme jedině v přírodě. Lidstvo se neumí vypořádat s pravdou. Zvířata jsou o poznání lepší než lidé.

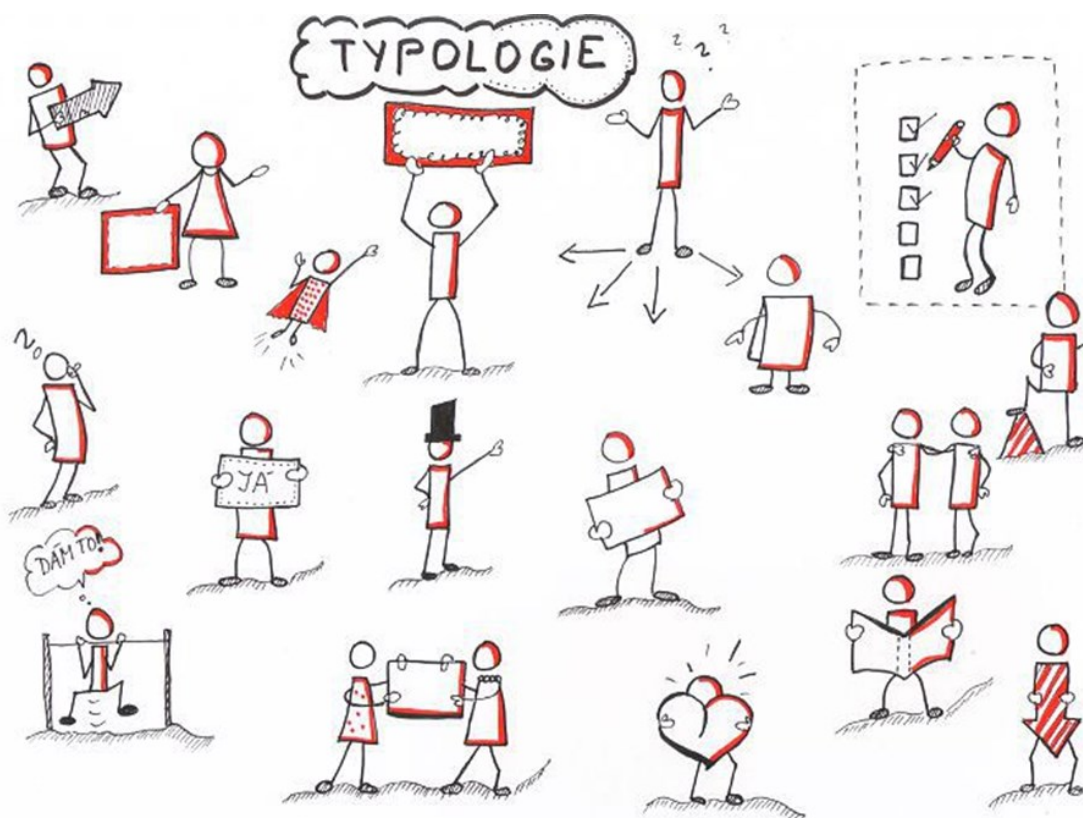
Třída 9.C se rozhodla ke konci základní školní docházky tak trochu bilancovat. Přečtěte si jejich myšlenky.

-red-

Lidé umí spoustu věcí: řídit auta, jezdit na kole, a já si neumím ani zavázat tkaničky.

Byla jsem dítě, když jsem začala zapomínat. Potkáváním nových tváří ztrácíme jména, obličaje, příběhy, lásky a hlavně sebe. Lidi mění svět a svět mění nás.

Podle mě je nejdůležitější úsměv. Je to něco jako 3. Newtonův zákon akce a reakce. Když se budete na lidi usmívat a budete milí, i oni se budou usmívat, budou milí – a to je dobrý základ pro nové přátelství.

Když se večer trochu setmí, naše duše se otevře a kvete. Poupata se otvírají a rostou až ke hvězdám na nebi, co září nad městem. V noci se dokážeme probírat myšlenkami, které bychom přes den nedokázali vyslovit nahlas. Většinou jsou to bolesti našeho srdce. Mohla bych říct, že v noci venčíme místo zvířat svoje demony. Čím to, že když je tma,

jste více náchylní k pocitům a všechno více prožíváme? Někdy je to pouze křičení o pomoc, protože se nemůžeme obléct a odejít do dlouhé noci. Naše zábrany nás donutí zůstat dál ležet, vypisovat své pocity plné úzkosti, ale samozřejmě i slasti našich divně žijících životů. Promítáme si život na strop nad sebou. Chvillemi si přejeme, aby se náhle strop zřítíl a

my spali navěky jako Růženka. Čekat v dlouhém spánku, až nás někdo probudí do lepšího světa. Nevím, co by se stalo, protože nekoukám do křišťálové koule, ale představuji si cosi nevšedního, zázračného. Noc a její tma jsou dokonalé. Jejich kouzlo nám sebere a zároveň dá vše na světě. Když tma přikryje zem, změníme se. Proč?

Rozhovory s našimi učiteli

Toto pololetí se k nám připojily dvě nové posily. Pan učitel Šimek a paní učitelka Hlinková. A protože ne všechny z Vás učí, dovolily jsme si s nimi udělat seznamovací rozhovor. Doufáme, že Vám je alespoň trochu představíme.

Kája Janků (7.A), Bára Čermínová (8.A)

Paní učitelka Hlinková

Dobrý den, jak se máte?

Ahoj holky, hele mám se fajn. Dokonce jsem se těšila i do školy, protože venku je docela zima, tak jsem se těšila do tepla.

Odkud pocházíte?

Z Moravy, přesněji z Vrbna pod Pradědem.

Kde jste studovala, popř. Kde studujete?

Letos končím Pedagogickou fakultu na Jihočeské univerzitě. Doufám, že se mi to povede.

Proč jste si vybrala zrovna Duklu?

Protože jsem slyšela o téhle škole, že je velmi aktivní a pořádá mnoho akcí. A to mě zaujalo.

Učila jste už někde před nástupem na naši školu? Jestli ano, tak kde?

Ne.

Jaký máte názor na žáky naší školy?

Jo, jste skvělí.

Proč učíte zrovna občanku a kuchyňky?

No, já vlastně studuji češtinu, ale tady potřebovali učitele na výchovu k občanství. A kuchyňky na mě zbyly.

Jaký máte názor na učitelský sbor a s kým si rozumíte nejvíce?

Bohužel na tuto otázku nemohu odpovědět. Přece jen většinu učitelského sboru neznám. A nerada bych někomu ukřivdila.

A poslední otázka. Jste zadaná?

Ano, jsem ve vztahu.

Pan učitel Šimek

Jak se momentálně máte?

Teď? Teď dobře.

Pan učitel Vondruška: A nechcete se už rovnou zeptat jaké je venku počasí?

Teď je venku hezky.

Odkud pocházíte?

Ze Strakonice.

Kde jste studoval popř. studujete?

Studoval jsem na Karlově univerzitě Pedagogickou fakultu.

Proč jste si vybral zrovna Duklu?

No, protože tady zrovna hledali učitele.

Učil jste už někde před nástupem na naši školu?

Ano, ve škole Jiřího z Poděbrad na Praze 3.

Proč učíte zrovna matematiku a tělocvik?

Matematiku učím, protože mě vždycky bavila. Hlavně asi to logické myšlení. A tělocvik? Asi proto, že se v něm snažím rozhýbat děti a to si myslím že je důležité.

Jaký máte názor na učitelský sbor a s kým si nejvíce rozumíte?

Já znám především matikáře a tělocvikáře a ty jsou všichni fajn. Ale od vidění si myslím že i ostatní jsou v pohodě.

A poslední otázka. Jste zadaný?

Ano jsem.

**Krásné prázdniny plné
slunce a letní pohody
přeje redakce časopisu
D11.**

Časopis **D11**, vydává vlastním nákladem ZŠ Dukelská,

České Budějovice, www.zsdukelska.cz

Řídí redakční rada pod vedením Mgr. Petra Peška

e-mail pro zasílání příspěvků: casopis.d11@seznam.cz nebo

petr.pesek@zsdukelska.cz